

Uchwała¹⁾ nr 172/18
Sejmiku Województwa Mazowieckiego²⁾
z dnia 13 listopada 2018 r.

zmieniająca rozporządzenie Wojewody Mazowieckiego w sprawie Nadbużańskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu

Na podstawie art. 18 pkt 20 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa (Dz. U. z 2018 r. poz. 913, 1000 i 1432) oraz art. 23 ust. 2 i 3 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2018 r. poz. 1614) - uchwała się, co następuje:

§ 1.

W rozporządzeniu nr 15 Wojewody Mazowieckiego z dnia 15 kwietnia 2005 r. w sprawie Nadbużańskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu (Dz. Urz. Woj. Maz. poz. 2447 oraz z 2013 r. poz. 2486), w § 3 wprowadza się następujące zmiany:

1) w ust. 1:

- a) uchyla się pkt 1,
- b) pkt 8 otrzymuje brzmienie:
„8) budowania nowych obiektów budowlanych w pasie szerokości 100 m w obszarze Natura 2000, a 50 m na pozostałym terenie od:
 - a) linii brzegów rzek, jezior i innych naturalnych zbiorników wodnych,
 - b) zasięgu lustra wody w sztucznych zbiornikach wodnych usytuowanych na wodach płynących przy normalnym poziomie piętrzenia określonym w pozwoleniu wodnoprawnym, o którym mowa w art. 389 pkt 1 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne (Dz. U. poz. 1566, z późn. zm.³⁾)
- z wyjątkiem urządzeń wodnych oraz obiektów służących prowadzeniu racjonalnej gospodarki rolnej, leśnej lub rybackiej.”;

2) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Zakaz, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, nie dotyczy:

- 1) tworzących zadrzewienia śródpolne:
 - a) krzewów rosnących w skupisku o powierzchni do 25 m²,
 - b) drzew, których obwód pnia na wysokości 130 cm nie przekracza 30 cm
- których usunięcie jest konieczne w celu przywrócenia gruntów nieużytkowanych do użytkowania rolniczego;
- 2) drzew i krzewów, które obumarły lub nie rokują szansy na przeżycie (w tym złomów i wywrotów), które zagrażają bezpieczeństwu ludzi i mienia;
- 3) zadrzewień przydrożnych i śródpolnych na obszarach przeznaczonych pod zabudowę w obowiązujących miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego oraz w studiach uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin.”.

¹⁾ Uchwała jest właściwym rodzajem aktu na podstawie art. 23 ust. 2 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, w brzmieniu nadanym art. 21 pkt 3 lit. a ustawy z dnia 23 stycznia 2009 r. o zmianie niektórych ustaw w związku ze zmianami w organizacji i podziale zadań administracji publicznej w województwie (Dz. U. poz. 753 i 826, z 2011 r. poz. 1707 oraz z 2016 r. poz. 2260) od dnia 1 sierpnia 2009 r.

²⁾ Sejmik Województwa Mazowieckiego jest organem właściwym na podstawie art. 23 ust. 2 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, w brzmieniu nadanym art. 21 pkt 3 lit. a ustawy z dnia 23 stycznia 2009 r. o zmianie niektórych ustaw w związku ze zmianami w organizacji i podziale zadań administracji publicznej w województwie (Dz. U. poz. 753 i 826, z 2011 r. poz. 1707 oraz z 2016 r. poz. 2260) od dnia 1 sierpnia 2009 r.

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w: Dz.U. z 2017 r. poz. 2180 oraz z 2018 r. poz. 650, 710, 1479, 1669 i 1722.

§ 2.

Wykonanie uchwały powierza się Zarządowi Województwa Mazowieckiego.

§ 3.

Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Mazowieckiego.

**Przewodniczący Sejmiku
Województwa Mazowieckiego**

Ludwik Rakowski

Uzasadnienie

Zgodnie z art. 23 ust. 2 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2018 r. poz. 1614) wyznaczenie obszaru chronionego krajobrazu następuje w drodze uchwały sejmiku województwa, która określa jego nazwę, położenie, obszar, sprawującego nadzór, ustalenia dotyczące czynnej ochrony ekosystemów oraz zakazy właściwe dla danego obszaru chronionego krajobrazu lub jego części, wybrane spośród zakazów wymienionych w art. 24 ust. 1 ustawy, wynikające z potrzeb jego ochrony. Projekty uchwał sejmiku województwa, o których mowa powyżej, wymagają uzgodnienia z właściwą miejscowo radą gminy oraz właściwym regionalnym dyrektorem ochrony środowiska.

Nadbużański Obszar Chronionego Krajobrazu, zwany dalej Obszarem, ustanowiony został rozporządzeniem nr 15 Wojewody Mazowieckiego z dnia 15 kwietnia 2005 r. w sprawie Nadbużańskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu (Dz. Urz. Woj. Maz. poz. 2447 oraz z 2013 r. poz. 2486). Zgodnie z rozporządzeniem Obszar ten obejmuje tereny chronione ze względu na wyróżniający się krajobraz o zróżnicowanych ekosystemach, wartościowe ze względu na możliwości zaspokajania potrzeb związanych z turystyką i wypoczynkiem, a także pełnią funkcję korytarzy ekologicznych.

We wrześniu 2015 r. nowelizowana została ustawa o ochronie przyrody m.in. w zakresie zapisów dotyczących zakazów mogących obowiązywać w parkach krajobrazowych i obszarach chronionego krajobrazu wskazując, że zakaz budowania nowych obiektów budowlanych w pasie szerokości 100 m od: linii brzegów rzek, jezior i innych naturalnych zbiorników wodnych, nie dotyczy „sztucznych” zbiorników wodnych nieusytuowanych na wodach płynących, ani rozbudowy istniejących obiektów budowlanych. Również w ustawie o ochronie przyrody dodany został art. 24 ust. 4, o brzmieniu: „Uchwała, o której mowa w art. 23 ust. 2 może określać odległości mniejsze niż określone w ust. 1 pkt. 8 i 9, w sposób prowadzący do zwiększenia swobody w zakresie zagospodarowania i użytkowania terenu”.

Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Warszawie (RDOŚ) powołując się na pismo Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska (GDOŚ) z dnia 27 września 2013 r. odmawiał uzgodnienia uchwał Sejmiku Województwa Mazowieckiego zmieniających rozporządzenia Wojewody Mazowieckiego, dotyczące parków krajobrazowych i obszarów chronionego krajobrazu. Według GDOŚ rozporządzenia wojewodów w sprawie ww. form ochrony przyrody powinny zostać zastąpione odpowiednimi uchwałami sejmików województw, a nie być nowelizowane (zmieniane).

Przełom w negocjacjach nastąpił w sierpniu 2016 r., gdy regionalni dyrektorzy ochrony środowiska zostali poinformowani przez GDOŚ o konieczności podejmowania uzgodnień aktów zmieniających rozporządzenia wojewodów dotyczące parków krajobrazowych i obszarów chronionego krajobrazu.

Jednocześnie w listopadzie 2016 r. Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska zwrócił się do marszałków województw o podjęcie czynności legislacyjnych w sprawach związanych z parkami krajobrazowymi i obszarami chronionego krajobrazu.

W związku z powyższym oraz w oparciu o pismo RDOŚ z dnia 18 maja 2017 r. (znak pisma: WSTS.070.12.2017.DS) Sejmik Województwa Mazowieckiego przedmiotową uchwałą dostosowuje rozporządzenie nr 15 Wojewody Mazowieckiego z dnia 15 kwietnia 2005 r. w sprawie Nadbużańskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu do aktualnego brzmienia ustawy o ochronie przyrody proponując jednocześnie pozostawienie 100 m zakazu budowy nowych obiektów budowlanych na terenie Natura 2000, a zmniejszenie tego zakazu do 50 m na pozostałym terenie od:

- a) linii brzegów rzek, jezior i innych naturalnych zbiorników wodnych,
- b) zasięgu lustra wody w sztucznych zbiornikach wodnych usytuowanych na wodach płynących przy normalnym poziomie piętrzenia określonym w pozwoleniu wodnoprawnym, o którym mowa w art. 389 pkt 1 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r.

– Prawo wodne (Dz. U. poz. 1566, z późn. zm.) – z wyjątkiem urządzeń wodnych oraz obiektów służących prowadzeniu racjonalnej gospodarki rolnej, leśnej lub rybackiej.

Na terenie Nadbużańskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu znajdują się obszary Natura 2000: Ostoja Nadbużańska PLH 140011 – obszar siedliskowy oraz Dolina Dolnego Bugu PLB 140004 – obszar ptasi.

W myśl art. 23 ust. 2 ustawy o ochronie przyrody sejmik województwa określa zakazy właściwe dla danego obszaru chronionego krajobrazu lub jego części, wybrane spośród zakazów, o których mowa w art. 24 ust. 1, wynikające z potrzeb jego ochrony.

W niniejszej uchwale zrezygnowano z zakazu „zabijania dziko występujących zwierząt, niszczenia ich nor, legowisk, innych schronień i miejsc rozrodu oraz tarłisk i złożonej ikry, z wyjątkiem amatorskiego połowu ryb oraz wykonywania czynności związanych z racjonalną gospodarką rolną, leśną, rybacką i łowiecką”. Regulacje prawne w przedmiotowej kwestii zawarto w art. 125 ustawy o ochronie przyrody, ustawie z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ochronie zwierząt (Dz. U. 2017 r. poz. 1840 z późn. zm.), a także w Rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 16 grudnia 2016 r. w sprawie ochrony gatunkowej zwierząt (Dz. U. z 2016 r. poz. 2183).

Proponuje się także złagodzenie zakazu „likwidowania i niszczenia zadrzewień śródpolnych, przydrożnych i nadwodnych (...)”. Za zasadne uznano wyłączenie z ww. zakazu skupisk krzewów o powierzchni do 25 m² i drzew o obwodzie pnia, na wysokości 130 cm, do 30 cm tworzących zadrzewienia śródpolne, których usunięcie jest konieczne w celu przywrócenia do użytkowania gruntów rolnych. Przyjęto założenie, że grunt rolny może nie być użytkowany przez okres do 20 lat. Jako gatunki lekkonasienne, szybko rosnące i szybko przyrastające, które mogą się obsiewać na polu, wytypowano topolę osikę i brzozę brodawkowatą, i dla tych gatunków, korzystając z „Tablic zasobności i przyrostu drzewostanów dla ważniejszych gatunków leśnych” Bolesława Szymkiewicza, uśredniono obwód pnia na wysokości 130 cm w wieku 20 lat, który w zaokrągleniu wyniósł 30 cm (I klasa bonitacji). Z ww. zakaz wyłączono również obumarłe i nie rokujące szansy na przeżycie drzewa i krzewy, stanowiące zagrożenie dla ludzi i mienia. Przedmiotowe odstępstwa umożliwiają prowadzenie racjonalnej gospodarki zadrzewieniami na terenie Obszaru, a także umożliwiają przywrócenie rolnikom właściwej kultury rolnej na gruntach odłogowanych, pokrytych samosiewem. Ww. zakaz nie dotyczy również obszarów, które zostały przeznaczone pod zabudowę w obowiązujących miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego oraz w studiach uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin, obowiązujących w dniu uchwalenia niniejszego aktu.

Poprzednia wersja projektu uchwały nie została uzgodniona przez RDOŚ. Zgodnie z uzasadnieniem do Postanowienia RDOŚ z dnia 6 czerwca 2018 r. (data wpływu do tut. Urzędu – 12.06.2018 r.) w opinii RDOŚ proponowane w projekcie uchwały ustalenie dotyczące regionalnego dyrektora ochrony środowiska (tzn. wprowadzenie wyłączenia z zakazu realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, dla których RDOŚ nie stwierdził konieczności przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko), nie mieści się w katalogu odstępstw zawartym w treści ustawy o ochronie przyrody. Konieczność przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko, wynika z postanowienia art. 24 ust. 3 ustawy o ochronie przyrody, ponieważ wystąpienie podstaw do zwolnienia z zakazu realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko związane jest ze spełnieniem przesłanki, iż postępowanie w sprawie oceny oddziaływania na środowisko wykazało brak negatywnego wpływu na ochronę przyrody i ochronę krajobrazu obszaru chronionego krajobrazu.

Uwzględniając ww. uwagi, projekt uchwały w przedmiotowej sprawie ponownie przedłożono do uzgodnienia Regionalnemu Dyrektorowi Ochrony Środowiska w Warszawie oraz radom gmin: Przesmyki, Jabłonna Lacka, Sabnie, Sterdyń, Repki i Platerów.

Ww. podmioty nie zajęły stanowiska w sprawie.

W związku z powyższym przyjmuje się, że przedmiotowy projekt uchwały został uzgodniony, zgodnie z art. 23 pkt 3a ustawy o ochronie przyrody, z którego wynika, że niezłożenie uzgodnienia w terminie miesiąca od dnia otrzymania projektu uchwały jest uważane za uzgodnienie projektu.

Projekt uchwały przekazano również do konsultacji Mazowieckiej Radzie Działalności Pożytku Publicznego, która nie zgłosiła uwag do przedmiotowego projektu.

Mając powyższe na uwadze zachodzi konieczność podjęcia uchwały w tym zakresie przez Sejmik Województwa Mazowieckiego.

Niniejsza uchwała stanowi akt prawa miejscowego i wymaga publikacji w Dzienniku Urzędowym Województwa Mazowieckiego.

Nadzór nad aktem sprawuje Wojewoda Mazowiecki.